

ogsaa under vindstille Perioder, er, at man har en stor og billig Akkumulator, som kan optage en tilstrækkelig Mængde Elektricitet, som den kan opbevare til Brug i vindstille Perioder. Desuden maa man have en tilstrækkelig kraftig Motor, som i den Tid, Vinden frembyder sig, kan opsamle tilstrækkelig Elektricitet med tilstrækkelig Spænding, saa at man har tilstrækkelig Forsyning deraf. Men af Professor la Cours hidtidige Virksomhed ser jeg ikke, at der er nogen Sandsynlighed for, at han er Mand for at løse den Opgave. Jeg ved heller ikke, om han har givet sig ud for at gøre det. Men dette er altsaa de Betingelser, som skulle opfyldes, og det ville de rimeligvis ogsaa blive i en nærmere eller fjernere Fremtid. Alt det øvrige, som la Cour kan eksperimentere med af Regulatorer, automatiske Omstillingsapparater, Maskiner osv. til Udnyttelse af Elektriciteten, det er noget, vi kunne faa ad anden Vej, det er noget, vi let kunne ordne, det behøve vi ikke at ofre Penge af Statskassen til. Den praktiske Virksomhed skal nok sørge for det, vi behøve i den Retning. Lad mig sige, at jeg er ikke nogen Modstander af, at Staten fremmer og støtter Opfindsomhed. Tværtimod, det ser jeg grumme gerne, og jeg er heller ikke nogen Modstander af, at la Cour faar Del i den Støtte, man saaledes yder. Jeg ønsker kun, at han skal være paa lige Hammel med enhver anden i den Henseende. Jeg under ham al den Støtte, han kan faa til Eksperimenter og Opfindelser, den Støtte, som gør det muligt for ham at bevare Udbyttet af sit eget aandelige Arbejde. Men denne Støtte bør kun ydes ham i samme Grad, som vi lade den tilflyde alle andre under samme Vilkaar. Men jeg ønsker ikke, at han faar Støtte i den Tanke, at hans Eksperimenter skulle frembringe Opfindelser, for det tror jeg ikke paa Muligheden af, og hans tidligere Virksomhed tyder ikke paa, at det vil ske. Den Støtte, der skulde ydes Opfindere, for at de kunne faa Udbytte af det aandelige Arbejde, de have nedlagt i deres Opfindelser, skulde det være Patentlovens Opgave at sikre dem.

Men maa jeg med det samme sige, at det forekommer mig, at vor Patentlov virker i større Grad som en Klippemaskine overfor Opfindere end i Retning af at beskytte dem. Jeg har mere Indtryk af, at det snarere er en Slags Saks, ved Hjælp af hvilken man klipper Ulden, end et Mittel til at hjælpe dem til at beholde,

hvad der er deres eget. Vor Patentordning er vistnok den dyreste i Verden. Er det ikke den allerdyreste, saa er det alligevel en af de allerdyreste, og naar man tager Hensyn til det lille Landomraade, den gælder for, kan man anse det for ganske sikkert, at den er den dyreste, for der er faa andre Patentlove, der gælder for saa lille et Omraade som vor. Men ikke desmindre er det en ganske klækelig Indtægt, den har givet og giver. Den er kun 12 Aar gammel, saa vidt jeg erindrer, og da man kan faa Opfindelsespatenter paa 15 Aar, og der i de sidste 3 Aar svares den største Afgift, er man altsaa endnu ikke naaet til at faa den største Afgift af de Patenter, som bleve løste straks efter, at man fik Patentloven. Men ikke destomindre indbringer Patentordningen, som man kan se af § 5 paa Finansloven, 212,600 Kr.; Udgifterne, som ere opførte paa § 19 — umiddelbart efter det, jeg nævnte —, ere 128,000 Kr. Vi se altsaa, at Patentloven giver et Overskud af 84,000 Kr., og desuden maa man huske paa, at de sidste 3 Aars Afgift har man som sagt endnu ikke faaet, det kommer først i Fremtiden. Jeg synes da, at man er fuldkommen berettiget til at sige, at vor Patentordning er mere en Art Beklipning end en Beskyttelse for Patentejernes Udbytte af deres aandelige Arbejde. Jeg har haft Løjlighed til at følge en Del af disse Sager og har haft Løjlighed til at iagttage de Genfordigheder, Opfindere have haft for at faa deres aandelige Arbejde beskyttet. Det forekommer mig, at den eksisterende Patentkommission i ikke ganske ringe Grad misforstaar sin Opgave. Dens Opgave skulde være den at vejlede de patentsøgende, men det forekommer mig, at Patentkommissionen i Stedet lægger dem mange Hindringer og Vanskeligheder i Vejen, som ere ganske uforholdne. Det skal jeg nu ikke fordybe mig meget i, og det ligger vel egentlig noget udenfor denne Sag, men jeg har det Indtryk, at den Patentlovgivning, vi have, ikke i meget væsentlig Grad beskytter det aandelige Arbejde. Det er saaledes, at ubemidlede Opfindere i alt Fald have meget vanskeligt ved at finde nogen saadan Beskyttelse, det kan være, det er i bedst Overensstemmelse med den kapitalistiske Samfundsorden, det skal jeg ikke indvende noget imod, det er troligt nok, men det er til liden Glæde for ubemidlede Opfindere. Nu ligger Tiden ikke for til en Ændring, men i den Forbindelse er der noget, som jeg dog mener, at Lovgivnin-